

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data:

Prin contestația înregistrată la CNSC sub nr. 77509/04.11.2025, formulată de, cu sediul în, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., având CUI, reprezentată convențional prin, cu sediul în, unde se vor comunica toate actele de procedură, împotriva raportului procedurii nr. 22226/21.10.2025 și a comunicării rezultatului procedurii nr. 22260/21.10.2025, emise de, în calitate de autoritate contractantă, cu sediul în localitatea, în cadrul procedurii de licitație deschisă accelerată, online, organizată în vederea atribuirii contractului de achiziție publică având ca obiect, s-au solicitat următoarele:

1. Admiterii contestației și, pe cale de consecință să se dispună:

i. anularea raportului procedurii nr. 22226/21.10.2025, prin care în mod netemeinic și nelegal a fost declarată ca neconformă oferta, în baza art. 167 alin. (1) lit. g și alin. (8) din Legea nr. 98/2016, respectiv a procesului-verbal de evaluare tehnică nr. 21569/13.10.2025, a procesului-verbal de evaluare financiară nr. 21590/13.10.2025;

ii. anularea adresei de comunicare a rezultatului nr. 22260/21.10.2025, prin care oferta a fost declarată ca fiind necâștigătoare;

2. Obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată efectuate de către în vederea formulării și soluționării prezentei contestații.

În temeiul art. 19 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, acordarea accesului la dosarul cauzei, precum și fotocopierea înscrisurilor de la dosar.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,

asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care critică raportul procedurii nr. 22226/21.10.2025 și comunicarea rezultatului procedurii nr. 18042/ 26.08.2025, emise de, în calitate de autoritate contractantă, solicitând cele ante-menționate.

În cuprinsul contestației, ... arată că, în data de 22.10.2025, autoritate contractantă i-a adus la cunoștință faptul că oferta sa a fost respinsă, ca neconformă, în temeiul art. 137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 195/2016 și în baza art. 137 alin. (1) din același act normativ, coroborat cu art. 215 alin. (5) din Legea nr. 98/2016, precum și în baza art. 134 alin. (3) din HG nr. 395/2016.

Fața de acest rezultat, autorul contestației apreciază că oferta declarată câștigătoare aparținând este neconformă, întrucât nu îndeplinește condițiile de admisibilitate impuse prin documentația de atribuire, astfel cum s-a stabilit și prin Decizia CNSC nr. 2147/C2/2477/25.07.2025, acest operator economic fiind favorizat de către organizatoarea procedurii.

Totodată, apreciază că autoritatea contractantă nu a înțeles să motiveze decizia de respingere a ofertei sale, deși obligația motivării actului de respingere reprezintă o cerință de legalitate a acestuia, lipsa motivării constituind un impediment în considerarea ca legală a măsurii dispuse de

În drept, se invocă prevederile art. 8 din Legea nr. 101/2016 și art. 50 din Legea nr. 98/2016.

Ca mijloace de probă, au fost depuse înscrisuri.

Prin adresa nr. 23594/07.11.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 78731/10.11.2025, ..., în calitate de autoritate contractantă, formulează un punct de vedere față de susținerile contestatorului, precizând că, în urma reevaluării, a reapreciat ofertele depuse de ofertanți atât din punct de vedere al admisibilității lor, cât și al conformității cu fișa de date a achiziției, inclusiv cu cerințele caietului de sarcini.

În acest sens, în limitele dispozițiilor legale incidente, comisia de evaluare, motivat, a declarat oferta prezentată de drept neconformă, chiar dacă în prima fază a considerat-o conformă, această conduită neputând fi considerată a fi prin ea însăși abuzivă, ci mai degrabă diligentă, de natură a asigura legalitatea și eficiența procedurii.

În concluzie, solicită Consiliului respingerea contestatei ca neîntemeiată.

Ca mijloace de probă, au fost depuse înscrisuri.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 80437/14.11.2025, ... formulează note scrise prin care, în dezacord cu cele susținute de

autoritatea contractantă, sintetizează motivele pentru care apreciază că se impune admiterea contestației sale.

Urmare a studierii dosarului cauzei, prin adresa înregistrată la Consiliu cu nr. 82023/20.11.2025, contestatorul a transmis concluzii scrise în cuprinsul cărora prezintă argumente de natură să evidențieze reaua-credință a autorității contractante în ceea ce privește evaluarea ofertei

..... a constituit cauțiunea în quantum de lei, prin recipisa de consemnare nr. din data de 05.11.2025, eliberată de CEC Bank – Sucursala, fiind înregistrată în Registrul de evidență al CNSC sub nr. 4023/05.11.2025.

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

....., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura de licitație deschisă accelerată, în vederea atribuirii contractului de achiziție publică având ca obiect, prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr.

Valoarea estimată a achiziției este de lei, fără TVA, iar criteriul de atribuire este *cel mai bun raport calitate-preț*.

Nemulțumit de rezultatul procedurii astfel cum a fost stabilit prin raportul procedurii nr. 2226/21.10.2025, potrivit cu care oferta este câștigătoare iar oferta sa este respinsă, ... a depus prezenta contestație.

În soluționare, Consiliul ia act că în cadrul procedurii, în referire la rezultatul acesteia, au fost formulate următoarele contestații:

1. contestația înregistrată la CNSC sub nr. 44335/02.07.2025 (.....), prin care, a cărei ofertă a fost clasată pe locul 2, a criticat decizia de desemnare drept câștigătoare a ofertei, soluționată prin Decizia nr. 2147/C2/2477 din 25.07.2025, după cum urmează:

(...) Admite contestația formulată de, în contradictoriu cu, și **anulează raportul procedurii de atribuire nr. 13779/20.06.2025 în ceea ce privește evaluarea ofertei, precum și actele subsecvente.**

Obligă autoritatea contractantă să continue procedura cu reevaluarea ofertei menționate, în considerarea celor arătate în motivare, în termen de 10 zile de la primirea prezentei. (...).

2. contestația înregistrată la CNSC sub nr. 62782/09.09.2025, (.....) prin care, a cărei ofertă a fost clasată pe locul 2, a criticat decizia de desemnare drept câștigătoare a ofertei, soluționată prin Decizia nr. 2799/C2/3556 din 10.09.2025, după cum urmează:

(...) **Respinge, ca rămasă fără obiect, contestația formulată de**, în contradictoriu cu, în calitate de autoritate contractantă. (...)

Această soluție a fost pronunțată ca urmare a măsurilor de remediere adoptate de autoritatea contractantă în temeiul dispozițiilor art. 9 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, constând în anularea raportului procedurii nr. 18034/26.08.2025 și a actelor subsecvente, măsuri comunicate la dosarul aflat pe rolul CNSC, cu adresa nr. 19507/12.09.2025.

Ulterior acestei decizii, autoritatea contractantă a emis raportul procedurii nr. 2226/21.10.2025, potrivit cu care oferta este desemnată câștigătoare în timp ce oferta este respinsă, rezultat criticat în prezent de care susține că autoritatea contractantă a nesocotit Decizia CNSC nr. 2147/C2/2477/25.07.2025 și nu a motivat decizia de respingere a ofertei sale.

În analiza temeiniciei primului argument de pretinsă nelegalitate, Consiliul reține că, prin Decizia nr. 2147/C2/2477/25.07.2025, după cum s-a arătat și în cele ce preced, a fost soluționată contestația, a cărei ofertă a fost clasată pe locul 2, împotriva deciziei de desemnare drept câștigătoare a ofertei, după cum urmează:

(...) **Admite contestația formulată de, în contradictoriu cu, și anulează raportul procedurii de atribuire nr. 13779/20.06.2025 în ceea ce privește evaluarea ofertei, precum și actele subsecvente.**

Obligă autoritatea contractantă să continue procedura cu reevaluarea ofertei menționate, în considerarea celor arătate în motivare, în termen de 10 zile de la primirea prezentei. (...).

Pentru a decide astfel, Consiliul a avut în vedere următoarele considerente:

Consiliul ia act că ceea ce reproșează contestatorul autorității contractante este acceptarea, în cazul ofertei, a unor înscrisuri probante ale autonomiei microbuzelor ofertate, care nu sunt conforme cu cerințele documentației de atribuire prin care s-a impus ca dovedirea respectivei autonomii să se efectueze conform standardului WLTP.

Această susținere este combătută de autoritatea contractantă și intervenient, care arată că documentele prezentate de se circumscriu celor solicitate prin documentația de atribuire.

În dezlegarea acestei contrarietăți, Consiliul face apel la prevederile documentației de atribuire regăsite:

- în fișa de date, la cap. II.2.5 – *Criterii de calificare*, respectiv la sub-factorului de evaluare B3, invocat și de autoritatea contractantă, care prezintă conținutul:

B3. Garanțai autonomiei de mers acordată de producător (Pth AUT), conform WLTP	Componentă tehnică – Autonomia de deplasare garantată a microbuzului electric minim acceptată (sub care oferta va fi considerată neconformă) este de 200 km. Se va acorda punctaj maxim pentru autonomii de deplasare mai mari sau egale cu	10% Punctaj maxim factor: 10
---	---	---------------------------------

	400 km. Operatorii economici pot oferta garanția autonomiei de mers peste 400 km. Va fi acceptat orice mijloc de probă adecvat, precum certificate de conformitate, fișa tehnică/un dosar tehnic al producătorului sau un raport de testare de la un organism recunoscut	
--	--	--

- în Anexa la caietul de sarcini – Specificații tehnice minimale și dotări, la cap. 2.1 – *Specificații tehnice generale*, pct. 8 – *Cerințe de performanță – din punct de vedere electric*:

8.	Cerințe de performanță – din punct de vedere electric	(...) c) Autonomie de mers: minim 200 km, cu sistemele de încălzire/răcire funcționând astfel încât să asigure o temperatură interioară de 21° C pe tot parcursul deplasării. Se va dimensiona grupul de baterii astfel încât, după 3 ani de funcționare și 150.000 km parcursi, și cunoscând rata de scădere a capacității, să se obțină autonomia de mers de 150 km	Ofertantul trebuie să facă dovada cu documente de la producătorul autovehiculului din care să reiasă îndeplinirea cerinței privind autonomia de mers
----	---	--	---

Analizând aceste prevederi, Consiliul reține că interpretarea pe care doresc autoritatea contractantă și intervenientul să o acrediteze, se abate de la ceea ce s-a impus a fi prezentat.

Astfel, potrivit fișei de date, sub-factorul de evaluare B3, autoritatea contractantă a solicitat, după cum se observă, ca, *garanția autonomiei de mers acordată de producător să fie conformă WLTP* să fie dovedită prin orice mijloc de probă adecvat, precum certificate de conformitate, fișa tehnică/un dosar tehnic al producătorului sau un raport de testare de la un organism recunoscut, iar nu că autonomia poate fi dovedită cu documente de la producător.

Este adevărat că în cadrul caietului de sarcini s-a solicitat ca autonomia să fie dovedită cu documente de la producător însă această regulă nu poate fi privită separat de ceea ce s-a indicat în cadrul sub-factorului de evaluare B3, în lumina aplicării căruia prezintă relevanță documentele probante cerute.

Prevederile documentației de atribuire au forță obligatorie egală, iar o interpretare în sensul unei distincții între fișa de date și caietul de sarcini, cum par să propună intervenientul și autoritatea contractantă, nu este posibilă câtă vreme este vorba despre îndeplinirea cerinței privind autonomia cu impact în stabilirea punctajului convenit ofertei.

De altfel, în logica intervenientului și autorității contractante, ar însemna ca sub-factorul de evaluare B3, în condițiile în care nu se demonstrează că garanția acordată de producător este *conform WLTP*, să nu poată fi aplicat.

Verificările efectuate relevă faptul că prevederile enunțate ale documentației de atribuire nu au format obiectul vreunei clarificări sau contestații situație în care, nemodificate fiind, și-au consolidat forța obligatorie atât față de ofertanți în etapa de elaborare a ofertelor, sens în care reglementează art. 75 din Legea nr. 98/2016 și art. 123 alin. (1) din HG nr. 395/2016, dar și față de autoritatea contractantă care, în etapa de evaluare este ținută să se raporteze la regulile pe care le-a stabilit, obligație statuată explicit la art. 127 alin. (1) lit. f) din HG nr. 395/2016.

Relevantă din perspectiva obligației comisiei de evaluare de a se raporta în evaluarea înfăptuită la regulile documentației de atribuire, este și jurisprudența CJUE, de interes fiind considerentele din cauza **C-42/13**, în care CJUE a arătat:

42. Or, **Curtea a hotărât deja că unei autorități contractante îi revine sarcina de a respecta cu strictețe criteriile pe care ea însăși le-a stabilit**, astfel încât aceasta ar avea obligația să excludă de la o achiziție un operator economic care nu a comunicat un înscris sau o informație a cărei prezentare era impusă în documentele acestei achiziții sub sancțiunea excluderii (a se vedea în acest sens Hotărârea Manova, C 336/12, EU:C:2013:647, punctul 40).

43. **Această obligație strictă ce revine autorităților contractante derivă din principiul egalității de tratament și din obligația de transparență care decurge de aici, cărora le sunt supuse autoritățile contractante, în temeiul articolului 2 din Directiva 2004/18.**

44. Astfel, pe de o parte, principiul egalității de tratament impune ca ofertanții să dispună de aceleași șanse în formularea ofertelor lor și implică, așadar, ca aceste oferte să fie supuse acelorași condiții pentru toți ofertanții. Pe de altă parte, obligația de transparență are ca scop să garanteze absența riscului de favoritism și de arbitrar din partea autorității contractante. Aceasta implică formularea tuturor condițiilor și modalităților procedurii de atribuire în mod clar, precis și neechivoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini, astfel încât, în primul rând, să permită tuturor ofertanților informați în mod rezonabil și obișnuit de diligenți să le înțeleagă conținutul exact și să le interpreteze în același mod și, în al doilea rând, să permită autorității contractante să verifice efectiv dacă ofertele prezentate de ofertanți corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză.

Și la punctul 39 din Hotărârea pronunțată în cauza **C-27/15**, CJUE a arătat: Astfel, **conform unei jurisprudențe constante a Curții, în temeiul articolului 2 din Directiva 2004/18, unei autorități contractante îi revine sarcina de a respecta cu strictețe criteriile pe care ea însăși le-a stabilit** (a se vedea în special Hotărârea din 10 octombrie 2013, Manova, C-336/12, EU:C:2013:647, punctul 40, și Hotărârea din 6 noiembrie 2014, Cartiera dell'Adda, C-42/13, EU:C:2014:2345, punctele 42 și 43).

Așadar, impunând anumite rigori, autoritatea contractantă limitează exercitarea propriei puteri de apreciere și nu poate să se abată de la condițiile pe care le-a definit, în caz contrar comportamentul său fiind unul sancționabil.

În concluzie, acceptarea unor documente de la producător care nu demonstrează că garanția autonomiei de mers este conformă standardului WLTP – Worldwide Harmonized Light Vehicles Test Procedure, așa cum a procedat comisia de evaluare în cazul, nu este posibilă.

Pe cale de consecință, **decizia de desemnare a ofertei câștigătoare se vădește a fi nelegală, cum corect susține contestatorul, urmând a fi înlăturată, cu consecința obligării autorității contractante la a face verificarea ofertei arătate, în considerarea cerințelor pe care singură a înțeles să le impună.**

Din economia considerentelor citate, rezultă că autoritatea contractantă s-a abătut în evaluarea ofertei de la regula documentației de atribuire potrivit cu care dovada autonomiei microbuzelor ofertate trebuie să se efectueze conform standardului WLTP, dovadă cu relevanță în aplicarea sub-factorului de evaluare tehnic B3 – *Garanția autonomiei de mers acordată de producător (Pth AUT), conform WLTP*.

A concluzionat Consiliul, în mod explicit, în sensul în care **acceptarea unor documente de la producător care nu demonstrează că garanția autonomiei de mers este conformă standardului WLTP – Worldwide Harmonized Light Vehicles Test Procedure, așa cum a procedat comisia de evaluare în cazul, nu este posibilă.**

Decizia Consiliului nu a fost atacată cu plângere astfel că autoritatea contractantă a devenit debitoarea obligației respectării

întocmai a celor trasate în sarcina sa de organismul administrativ-jurisdicțional, respectiv să reevalueze oferta ținând seama de cele stabilite în motivarea deciziei.

Or, după cum corect arată contestatorul și rezultă din actele de evaluare, autoritatea contractantă, în urma reevaluării la care a fost obligată, a desemnat câștigătoare aceeași ofertă aparținând și, totodată, a procedat la respingerea ofertei contestatorului.

Pretinde autoritatea contractantă că urmare a măsurilor de remediere adoptate în temeiul art. 9 din Legea nr. 101/2016, ulterior celei de a doua contestații a, măsuri care au constat în anularea raportului procedurii nr. 18034/26.08.2025 și a actelor subsecvente, este în drept să procedeze la reevaluarea integrală a tuturor ofertelor, sens în care a transmis solicitări de clarificări privind propunerile tehnice prezentate de toți cei trei participanți la procedură.

Acest comportament adoptat de comisia de evaluare este însă unul eronat prin raportare la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 66/2018, privitoare la dezlegarea unei chestiuni de drept, prin care s-a stabilit:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor [art. 65](#), art. 104 [alin. \(3\)](#), [art. 133](#) și art. 134 [alin. \(1\)](#) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea [nr. 98/2016](#) privind achizițiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului [nr. 395/2016](#), cu modificările și completările ulterioare, raportat la dispozițiile art. 28 [alin. \(1\)](#) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, **autoritatea contractantă investită cu reevaluarea ofertei în urma controlului de legalitate exercitat de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor și/sau instanța de judecată are posibilitatea de a verifica toate elementele tehnice și aspectele financiare ale ofertei apte a demonstra admisibilitatea ei, dacă din mijloacele de probă administrate nu rezultă verificarea lor anterioară.**

Potrivit pct. 76 din această decizie: **Infirmarea deciziei de inadmisibilitate a ofertei, ca urmare a controlului de legalitate exercitat de C.N.S.C. sau de instanța de contencios administrativ, obligă comisia de evaluare din cadrul autorității contractante de a proceda la reevaluarea ofertei, prin verificarea celorlalte aspecte care caracterizează admisibilitatea acesteia și care nu au fost cercetate la prima evaluare, fără a avea posibilitatea extinderii acestui proces de verificare cu privire la cele pe care le-a verificat în etapa de evaluare, conform art. 65 alin. (2) și art. 133 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016, și care nu au făcut obiectul vreunei solicitări de remediere sau contestații, raportul de evaluare în măsura în care le confirmă, privit ca act administrativ, fiind definitiv și executoriu sub acest aspect. Cu atât mai mult, în situația dată, nu se poate extinde procesul de reevaluare asupra celorlalte oferte declarate ca admisibile sau inadmisibile și în privința cărora raportul de evaluare nu a fost contestat, fiind contrar principiului securității juridice declararea ca neconformă sau inacceptabilă a unei oferte declarate**

anterior admisibilă sau invers, conduită care echivalează cu o revocare a unui act administrativ care a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice.

Așa cum s-a reținut și la pct. 81 din decizie: Exercițarea controlului de legalitate administrativ - jurisdicțional sau jurisdicțional și invalidarea concluziei de inadmisibilitate a ofertei la care a ajuns comisia prin raportul de evaluare întocmit obligă autoritatea contractantă de a proceda la reluarea operațiunii de evaluare a acestei oferte de la etapa contestată, conform celor dispuse prin decizia C.N.S.C. sau hotărârea instanței, **comisia nefiind îndreptățită a relua verificarea criteriilor deja analizate, raportul de evaluare, în măsura în care le atestă, fiind irevocabil sub acest aspect.**

Prin urmare, autoritatea contractantă trebuie să realizeze reevaluarea strict a ofertelor indicate de Consiliu și doar în limitele impuse de acesta, fără a exista posibilitatea de extindere asupra altor oferte așa cum s-a procedat în speța de față vizavi de oferta contestatorului.

Comportamentul autorității contractante nu poate fi validat nici prin prisma caracterului obligatoriu de care se bucură decizia CNSC, potrivit art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 [(1) Decizia Consiliului este obligatorie pentru părțile cauzei.], în virtutea căruia autoritățile/entitățile contractante au obligația de a respecta dispozitivul, dar și considerentele deciziei Consiliului. În acest sens este amintită poziția Curții de Justiție a Uniunii Europene, reluată în Hotărârea din 14 septembrie 1999, Comisia/AssiDomän Kraft Products și alții, C-310/ 97 P, EU:C:1999:407, punctul 54, Hotărârea din 1 iunie 2006, P & O European Ferries (Vizcaya) și Diputación Foral de Vizcaya/Comisia, C-442/03 P și C-471/03 P, EU:C:2006:356, punctul 44, precum și în Hotărârea din 19 aprilie 2012, Artegoda/Comisia, C-221/10 P, EU:C:2012:216, punctul 87, potrivit căreia autoritatea de lucru judecat nu se referă doar la dispozitivul hotărârii, ci se extinde și la motivele acesteia, care constituie suportul necesar pentru dispozitiv și, din această cauză, nu pot fi dissociate. Pentru a garanta atât stabilitatea dreptului și a raporturilor juridice, cât și o bună administrare a justiției, este necesar ca hotărârile judecătorești rămase definitive după epuizarea căilor de atac disponibile sau după expirarea termenelor de exercitare prevăzute pentru aceste căi de atac să nu mai poată fi repuse în discuție (a se vedea Hotărârea Artegoda/Comisia, precitată, punctul 86, precum și Hotărârea din 8 februarie 2018, Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO – Marpefa (Vieta), T-879/16, EU:T:2018:77, punctul 30).

De aceste rigori este ținută nu numai comisia de evaluare, ci și organismul administrativ - jurisdicțional sau instanța de judecată care nu poate fi investit/ă cu alte aspecte decât cele pe care autoritatea contractantă avea obligația de a le reevalua.

O poziție contrară, ar însemna că organismul administrativ – jurisdicțional poate obliga autoritatea contractantă să revină în etapa de evaluare tehnică, pentru aspecte ce țin de prima evaluare, ceea ce încalcă tocmai raționamentul exprimat de ÎCCJ în Decizia nr. 66/2018.

Principiile la care face referire autoritatea contractantă nu prezintă vreo relevanță în raport cu obligația comisiei de evaluare de a acționa cu respectarea Deciziei CNSC nr. 2147/C2/2477 din 25.07.2025, prin care s-a dispus doar reevaluarea ofertei în considerarea celor arătate în motivarea deciziei, iar nu și a altor oferte, după cum nu s-a dispus nici transmiterea vreunei solicitări de clarificări către ofertantul menționat sau ceilalți participanți la procedură.

Dacă aprecia nelegală decizia Consiliului, autoritatea contractantă avea dreptul să o atace cu plângere în termen de 10 zile de la primirea acesteia, demers în lipsa căruia nu poate ignora aceasta sub nicio formă cele dictate de organismul administrativ-jurisdicțional.

Din această perspectivă, adoptarea măsurilor de remediere ulterior celei de a doua contestații a nu prezintă relevanță și nu au forța necesară a infirma ceea ce avea autoritatea contractantă de îndeplinit în baza Deciziei CNSC nr. 2147/C2/2477 din 25.07.2025.

În concluzie, critica contestatorului legată de nesocotirea Deciziei CNSC nr. 2147/C2/2477 din 25.07.2025 de către autoritatea contractantă, se vădește a fi întemeiată.

Cât privește caracterul deficitar al adresei de comunicare a rezultatului procedurii nr. 22260/21.10.2025, reclamat de contestator, Consiliul, stabilind că oferta nu putea forma obiectul reevaluării prin prisma decizie CNSC anterioare, va proceda la respingerea criticii.

Concluzionând față de ansamblul celor de mai sus, trebuie ca autoritatea contractantă să procedeze strict la reevaluarea ofertei în forma avută la data emiterii raportului procedurii nr. 13779/20.06.2025 (primul raport al procedurii), fără a lua în considerare răspunsurile la clarificări ulterioare Deciziei CNSC nr. 2147/C2/2477 din 25.07.2025.

În privința ofertei contestatorului, dat fiind faptul că partea din raportul procedurii nr. 13779/20.06.2025 vizând oferta acestuia s-a definitivat urmare a necontestării, se impune preluarea ei întocmai în noul raport al procedurii ce va fi încheiat.

Luând în considerare aspectele de fapt și de drept expuse, Consiliul, în temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, va admite contestația și va anula raportul procedurii de atribuire nr. 22226/21.10.2025 și actele subsecvente acestuia, autoritatea contractantă urmând să continue procedura cu respectarea Deciziei CNSC nr. 2147/C2/2477 din 25.07.2025 și a celor conținute de prezenta, în termen de 10 zile de la comunicarea prezentei.

Cererea contestatorului de plată a cheltuielilor de judecată va fi respinsă, având în vedere că nu s-a făcut dovada unor atare cheltuieli.

Decizia este obligatorie pentru părți, potrivit art. 28 alin. (1) din același act normativ.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite contestația formulată de, în contradictoriu cu, și anulează raportul procedurii de atribuire nr. 22226/21.10.2025 și actele subsecvente acestuia.

Obligă autoritatea contractantă să continue procedura cu respectarea Deciziei CNSC nr. 2147/C2/2477 din 25.07.2025 și a celor din prezenta, în termen de 10 zile de la comunicare.

Cererea contestatorului de plată a cheltuielilor de judecată va fi respinsă, având în vedere că nu s-a făcut dovada unor atare cheltuieli.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.